

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 69).

Jeg synes i lighed med de øvrige ordførere, at det ville være dejligt, hvis man kunne opnå fuld ligestilling imellem kønnene ved år 2000, og det burde kunne opnås, men som sagt mener jeg, at ingen af de organer, vi i dag har debatteret, kan være medvirkende til det.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se foran). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Ingrid Rasmussen (S):

Nu er det jo sjældent, at man hører så voldsomme angreb hernede i salen på personer, som jeg lige har hørt, på mig som formand for Ligestillingsrådet, men når det nu er af fru Pia Kjærsgaard fra Dansk Folkeparti, går det vel nok.

Jeg vil gerne sige, at fru Pia Kjærsgaard har misforstået debatten her i dag. Det drejer sig ikke om at nedlægge eller oprette noget som helst. Det drejer sig om en forespørgsel om opfølgning af Beijingkvindekonferencen.

Med hensyn til Ligestillingsrådet og den blæst, der har været, vil jeg medgive fru Pia Kjærsgaard, at det har der været, men jeg vil så også sige til fru Pia Kjærsgaard, at hun kunne have fået informationer, som var rigtige, hvis hun havde henvendt sig til mig, som er formand for Ligestillingsrådet, eller havde læst det, jeg har udtalt i aviserne om den situation.

Jeg vil helt tage afstand fra fru Pia Kjærsgaards melding om, at Ligestillingsrådet og Ligestillingsrådets arbejde er kønsdiskriminerende. Det er det netop ikke. Vi prøver på i videst muligt omfang at tage en afbalanceret debat og indtage en afbalanceret holdning til de spørgsmål, der er. Vi retter os efter de love, vi har her i landet, og hvis det er det, der ud fra fru Pia Kjærsgaards synspunkt skulle være kønsdiskriminerende, må det så være det.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for en debat med spændvidde, en debat, der, synes jeg, har haft proportioner, og som også hele tiden har haft for sig, at vi er ved at tage fat på en ny fase i ligestillingsarbejdet.

Fru Hanne Severinsen synes jeg beskrev meget godt, sådan som det også er oplyst for mig, forløbet på Beijingkonferencen og de kræfter, som vi på forhånd anede vi stod over for, men også det resultat, som trods alt kom ud af konferencen, og når vi skal gøre boet op, synes jeg, det er fair at sige, at det var bedre end vore forventninger.

Fru Vibeke Peschardts indlæg opfattede jeg som båret af en understregning gang på gang af, at ligestillingsarbejdet er et seriøst arbejde, og at man en gang imellem skal gribe sig selv i, hvor mange fine ord man bruger om det frem for at arbejde konkret med stoffet. Derfor lagde jeg også meget mærke til det, der blev understreget, nemlig at vi nu skal undgå at grave grøfter og samle os om det konkrete og det seriøse, og det er jeg ganske enig i.

Fru Annette Just opholdt sig ved en af mine bemærkninger, som jeg tror måske blev en anelse misforstået. Jeg sagde ikke, at Danmark var det eneste land i verden, hvor man kan vælge sin partner og drage sine egne konsekvenser socialt og økonomisk af giftermål eller ikke giftermål og af karriere på det ene eller det andet grundlag. Danmark er ikke det eneste land, men jeg tror, at det er uden for tvivl at kunne konstatere, at de sociale betingelser, de økonomiske betingelser, de børne- og familiepolitiske betingelser for at have den grundlæggende valgfrihed, som kvinder i Danmark kan have, er bedre end i de fleste andre lande i verden og også bedre end i de sydeuropæiske lande eksempelvis, for slet ikke at tale om de østeuropæiske eller for den sags skyld lande længere væk fra os – plus det grundlæggende, som jeg var inde på i mit første indlæg, at summen af det kulturelle frisind, de sociale betingelser og den etniske harmoni, der er i vores samfund, og hele baggrunden for opbygningen af vores demokrati gør, at ligestillingsbetingelserne har en højere etisk og værdibetonet placering i vores samfund i kraft af den måde, det er sammensat på, end i så mange andre samfund. Det var egentlig min grundtese.

Hr. Jerup var inde på uddannelsernes betydning, og jeg er ganske enig i det grundsyn og mener, at vi også ved adskillige lejligheder har understreget det aspekt, som hr. Jerup her fremhævede.

Fru Pia Kjærsgaard var inde på tanken om ligestillingen også fra mændenes synsvinkel. Blot den korte bemærkning, at jeg mener slet ikke, der er grundlag for at nedlægge ligestil-